

= ||. недостигъ великій, който не може да се дѣти; развали

Ἀναλάρυτος, ὁ, ἡ. не раздѣляемый, който не може да се раздѣли

Ἀναλαρήχης, ὁ, ἡ. неподвижный, не надвѣлтъванный, не надвѣ
ванный, не раздѣлительный.

Ἀναλαρόητος, ὁ, ἡ. който не може да се раздѣри, непоса
званный съ умъ; непосаженый; недовѣдомый; непона
тливый ъ. не вразумительный

Ἀναλάσματος, ὁ, ἡ. непестимый, непестиванный

Ἀναλάσας, ἐντ. непестимно, бѣда да са събѣ.

Ἀναλαώνητος, ὁ, ἡ. — Аналарейχης.

Ἀναλαοαία, ἡ. разбѣдкано; размѣща, сѣща, не
мѣща, ѣща παρ' Ἀλαζία. 2) = Ἀοαοία.

Ἀναλάσματος, ὁ, ἡ. пат. пом. и, от. — Ἀοατος παρ' Ἀλаниос.

Ἀναλάσχος, ὁ, ἡ. (ἀρχ.) — Ἀνάλасος. 2) (пр.) който не може
да са уловъ, забѣна съ дѣла въ сѣдѣща си; не уловява

Ἀναλάсчилос, ὁ, ἡ. който не може да са запалъ, изгосъ, не старая

Ἀναλάсдорос, ὁ, ἡ. който не е за пѣтъ дѣла.

Ἀναλάсдорос, ὁ, ἡ. — Ἀνάλасдорос, не надобѣтъный. || (за сток)
суроуа; неогнѣтенъ

Ἀναλάсдорос, ὁ, ἡ. — Ἀрепдорос, Ἀνελасдорос.

Ἀναλῆχης, ὁ, ἡ. накатахъ самый, неоглаженый.

Ἀναλῆος, ὁ. ладѣйка, дѣлѣйка, ѣдка.

Ἀναλῆος, ὁ, ἡ. не населенный. || необѣтъный, || (мѣсто)
дѣло не може да са за сѣли ѣща по сѣлѣ дѣла

Ἀναλῆος, ὁ, ἡ. (ἀρχ.), който не ма или не може да ѣта ѣта.

Ἀναλῆος, ὁ, ἡ. пат. пом. и, от.

Ἀναλῆος, ὁ, ἡ. пат. пом. и, от. който не госъ, или — не може да ѣта

Ἀναλῆος, ὁ, ἡ.

Ἀναλῆος, и, от. не тѣтъ. || небѣтъный.

Ἀναλῆος, ὁ, ἡ. не старѣва ѣтъ.